

VUURBRON

juli 2021

FAMILIEPORTRET
Altijd gekke
dingen in Welsum

INCIDENT UITGELICHT
Luchtvaartongeval
in Epse

Jelle

**“Ons vak is veelzijdig.
We lopen op straat tegen
nieuwe risico's aan en geen
incident is hetzelfde”**

Inhoud

- 04 ACTUEEL
- 09 VIJF VRAGEN AAN
- 10 INCIDENT UITGELICHT
- 12 COLLEGA'S AAN HET WOORD
- 14 IN BEELD
- 16 ORGANISATIEONTWIKKELING
- 20 PARTNERS
- 21 DE ONTMOETING
- 28 DE HOBBY VAN

06
EEN DAG MET

18
FAMILIEPORTRET

22
AAN DE STUDIE

24
DE POST VERTELT

Elkaar weer ontmoeten

De zomervakantie staat voor de deur bij het verschijnen van deze Vuurbron. In ons werk, maar ook privé, hebben we nog met corona te maken. Toch kan er steeds meer en ontmoeten we elkaar weer vaker. Soms krijgen we dan pas te horen wat collega's hebben meegemaakt. Twee collega's vertellen in deze Vuurbron hun verhaal over corona.

In deze editie loop je ook mee met team Vakbekwaamheid en vertellen Roel en Rob over hun studie tot brandonderzoeker. Dat veilig werken belangrijk is, weten we. Door het dragen van autogordels, het onderhouden van ons wagenpark en de juiste duikapparatuur dragen we daar aan bij.

Ook lees je meer over een niet alledaags incident waarbij een vliegtuigje neerstortte in een weiland. En familieleden Gé, Rowena, Freddie en Jordie uit Welsum blikken in het familieportret terug op voor hen memorabele inzetten.

We wensen je veel leesplezier.
De redactie

ondertussen online

COLOFON

De Vuurbron
juli 2021
29ste jaargang nummer 2

Magazine van Veiligheidsregio IJsselland

Verschijsning: 4 x per jaar
Hoofd- en eindredactie: Team Communicatie

Redactie:

Rina Braakman
Marieke Goudbeek
Maartje Hamer
Ellen Kilian
Janny Nijsingh
Marcel van Saltbommel
Roné van der Vliet
Maurice van Zoelen

Foto-omslag: Gé Kluin gefotografeerd door
Wouter van der Sar. Je leest het familieportret
van Gé op pagina 18.

Contactpersonen:

Dalfsen
groep Dalfsen Marcel van Saltbommel
groep Lemelerveld Ronnie Eilert en Frank Overgoor
groep Nieuwleusen Marcel van Saltbommel

Deventer

Groep Bathmen Herman Flierman
Groep Deventer Erwin Brinkhof en Ferry Leeftink

Kampen

Olst-Wijhe
groep Olst
groep Wijhe
groep Welsum
groep Wesep
groep Heeten
groep Heino
groep Luttenberg
groep Raalte

Ommen-Hardenberg

groep Balkbrug
groep Bergentheim
groep Dedemsvaart 1
groep Dedemsvaart 2
groep Gramsbergen
groep Hardenberg A
groep Hardenberg B
groep De Krim
groep Slagharen
groep Ommen
Staphorst

Steenwijkerland

groep Giethoorn
groep Kuinre
groep Oldemarkt

groep Steenwijk

groep Vollenhove

Jonathan Hafkamp

Jan Robert Leerinkson
Jan Robert Leerinkson
Guusje Hoek
Paul Lammers
Rudy Alferink
Marcel Kogelman
Silvo Maatman
Dennis Wilmink

vacant

Aad Pouwels
Gerard de Haan
vacant
Bert Kwant
Hans Haandrikman
vacant
Harjo Mulder
Jan Hendrik Spijkers
Evert Jan Dijk
vacant

Michel Smit en Bart Tuin
vacant
Kalinka Boers en Angela
Meijerink-Molenboer
vacant
Pieter Smit

Zwartewaterland

groep Genemuiden Age Blok en Lambert van Dieren
groep Hasselt Dicky Kroes
groep Zwartsluis vacant
Zwolle Marcel van Saltbommel

Adressencoördinatie:

Wijzigingen van adressen en/of nieuwe medewerkers
Rina Braakman
T. 088 - 1197433
E-mail: vuurbron@vrijsselland.nl

De redactie behoudt zich het recht voor om artikelen in te korten of journalistiek aan te passen.

Uitgave door team communicatie van Veiligheidsregio IJsselland

Kopij voor het volgende nummer kun je aanleveren bij je contactpersoon of mailen naar de redactie: vuurbron@vrijsselland.nl
Postbus 1453, 8001 BL Zwolle

Vóór 25 augustus 2021

FACEBOOK

VRIJWILLIGERS HELPEN BEROEPSCOLLEGA'S

Onze beroepscollega zag toen hij in de spiegel keek vlammen onder de auto vandaan komen. Ja, en dan? Wachten op je beroepscollega's of laten blussen door de vrijwilligers van Lemelerveld? Bij aankomst waren de vlammen inmiddels gedoofd en konden we snel weer inrukken.

INSTAGRAM

TIP TEGEN DE CORONADIP

In april gaven onze eigen stagiairs via Instagram tips tegen de coronadip. Noor probeert, ondanks de beperkingen, toch leuke activiteiten te verzinnen voor haar vriendengroep: "Tijdens een verjaardag hebben we een online pubquiz gedaan. Hapje en drankje erbij en we hebben een supergezellige avond gehad."

WEBSITE

SELECTIEDAGEN NIEUWE MANSCHAPPEN

Op 15 en 22 mei waren de selectiedagen voor nieuwe manschappen met vooraf een vrijwillige coronazelftest. De dag startte met een theorie-test. Met daarna een hoogte- en engtetest, een groepso opdracht en een shuttle-run. Van de 29 kandidaten zijn er 27 door naar de aanstellingskeuring.

Aanbesteding operationeel uniform afgerond

TEKST: HILDE BOS

De aanbesteding van de 27.000 operationele uniformen is afgerond. Groenendijk bedrijfskleding BV gaat deze opdracht uitvoeren. Hiermee is een belangrijke stap voorwaarts gezet. De komende periode is gericht op de doorontwikkeling van de uniformen, de productie en de levering. Volgens de huidige planning worden de eerste operationele uniformen in het eerste kwartaal van 2022 geleverd aan de veiligheidsregio's.

Voordat dit gebeurt, worden de proefuniformen verbeterd om het draagcomfort en de functionaliteit van de uniformen te optimaliseren.

Ook worden er optionele kledingitems ontwikkeld zoals een doorwerkjas en polosweater. Het nieuwe proefuniform wordt na de doorontwikkeling nogmaals getest en gaat vervolgens in productie.

Het ontwerp van het operationele uniform, dat de huidige kazernekleding de komende jaren gaat vervangen, is gebaseerd op de Haaglandse interventiekleding, informatie uit de risicoanalyse (laag-risicotaken) en ervaringen met de huidige kazernekleding.

#VetVeilig the game: deel twee!

TEKST: MAARTJE HAMER BEELD: MAARTJE HAMER

Na het grote succes van #VetVeilig the game komt nu ook deel twee eraan. In deel twee leren kinderen uit groep zeven en acht wat je onder andere moet doen wanneer iemand bewusteloos raakt, een bloedende wond heeft en hoe het 112 belproces verloopt.

Begin 2021 zijn we gestart met de ontwikkelingen en in september wordt deel twee officieel uitgebracht. In een relatief korte tijd zijn de leerdoelen opgesteld, de scripts gemaakt en is er gefilmd. De projectgroep kan haast niet wachten om hun harde werk te laten zien, dus vóór september kun je een sneak preview verwachten! Er is ook een bekende terug te zien, want niemand minder dan Elbert Smelt presenteert deze game. Hij is arts en presentator van het kinderprogramma TopDocks.

Ondertussen in de ondernemingsraad...

TEKST: MILOU LEVINK BEELD: MARCEL VAN SALTBOEMEL

Ruim een jaar is de nieuwe OR voor onze organisatie actief. Naast taakdifferentiatie en de samenvoeging meldkamers, zijn ook andere onderwerpen actueel in de ondernemingsraad. Denk aan arbo-veiligheid, coronabeleid, harmonisatie van de 24-uursdiensten, het formatieplan en de begroting.

Mascha Westenberg
bevelvoerder bij post Dedemsvaart en vanuit de OR bezig met het project taakdifferentiatie

Half maart nam ik deel aan een overleg van het LOOV, het Landelijk Overlegplatform Ondernemingsraden Veiligheidsregio's. Het LOOV is belangrijk om te overleggen en informatie te krijgen over hoe andere regio's omgaan met diverse zaken. Taakdifferentiatie bijvoorbeeld, een roerig en levendig onderwerp binnen de brandweer. Het is goed om te horen hoe andere regio's hier over denken. Landelijk wordt gekeken naar mogelijkheden om juridisch voldoende onderscheid te maken tussen beroeps en vrijwilligers. Dit moet omdat de rechtspositie van de brandweervrijwilligers in strijd is met Europese regelgeving. Als brandweervrijwilliger mag je straks bijvoorbeeld niet meer structureel geconsigneerd (piket) worden, want dan is het niet meer vrijwillig. Tijdens het LOOV-overleg werd duidelijk dat in heel Nederland anders wordt omgegaan met consignatiediensten. De ene post consigneert (met vergoeding), terwijl de andere post leunt op welwillendheid en motivatie van vrijwilligers (zonder vergoeding). Samengevat heb je naast regelgeving dus ook te maken met verschillen in structuur en organisatie. En natuurlijk speelt ook het financiële aspect een belangrijke rol. Kortom: taakdifferentiatie staat nog wel een poosje op de/onze agenda.

Koos Prins
bevelvoerder/ploegleider bij post Ommen, medewerker Beheer en Techniek en vertegenwoordiger van de OR in de BOR Meldkamer

In 2022 gaan we met vijf veiligheidsregio's over naar één meldkamer. Op dit moment hebben we er nog drie: in Apeldoorn, Hengelo en Arnhem. Om de overgang voor de centralisten op de verschillende meldkamers soepel te laten verlopen, is er een Bijzondere Ondernemingsraad (BOR) opgericht. Deze vorm van medezeggenschap is tijdelijk, maar in ieder geval tot na de samenvoeging. In de BOR zitten centralisten van de verschillende meldkamers, en leden van de ondernemingsraden uit de vijf regio's. Belangrijke thema's waar op dit moment over gesproken wordt in de BOR zijn de invulling van de CaCo (calamiteitencoördinator) functie en het formatieplan. Voor mij is het soms best lastig om de inhoud goed te begrijpen, omdat ik zelf geen centralist ben en geen ervaring heb met het werk. Gelukkig sluit er ook een centralist van de meldkamer in Apeldoorn aan, die het werk goed kent. Vanuit de nieuwe meldkamer in Apeldoorn wordt straks het grootste gebied van Nederland bediend, best een uitdaging als het gaat om cultuur verschillen en accenten.

Meer weten over de stand van zaken rondom taakdifferentiatie? Kijk dan op het Kennisportaal op intranet. Hier staat bijvoorbeeld het laatste besluit vanuit het Veiligheidsberaad en hoe nu verder. Meer over deze onderwerpen en de OR-leden lees je op de OR-pagina.

Werken aan ontwikkeling

TEKST: ANNEMARIE HENZEN BEELD: MARCEL VAN SALTBOMMEL EN RIK WESTERBAAN

Team Vakbekwaamheid: bouwers en adviseurs. Erop gericht om collega's vakbekwaam te maken en te houden. Met interessante oefeningen, kennis uit het land en een oefenbank vol materiaal zijn ze er om jou te helpen. Maar wie doet nou eigenlijk wat? Vijf van de twintig collega's vertellen iets meer over hun werk.

^ Jelle Nijeboer

"Ons vak is veelzijdig en verandert continu. We lopen op straat tegen nieuwe risico's aan en geen incident is hetzelfde", trapt kennisregisseur Jelle Nijeboer af. "Kennisregie is een breed begrip, maar komt in het kort neer op kennis delen binnen en buiten de organisatie. Welke ervaringen doen we op tijdens oefeningen en incidenten en wat gebeurt er in andere regio's? En als een landelijk onderzoek naar bijvoorbeeld stalbranden of rookontwikkeling is afgerond, hoe krijgen we die leerpunten dan bij alle teams? Ik merk daarnaast dat we, als het gaat om kennis delen en trends ontdekken, veel meer samen op kunnen trekken. Bijvoorbeeld met de teams Risicobeheersing, Incident-bestrijding en het Veiligheidsbureau bij de voorbereiding op incidenten en het oefenen."

KENNISREGISSEUR ONDERSTEUNT EN HELPT

Na een incident is het vaak de gewoonte om nog even met elkaar na te bespreken. Hoe gaat het met iedereen, maar ook: welke keuzes maakten we als ploeg en wat ging goed of had anders gekund? Jelle: "Het zogenaamde 'reflecterend vermogen' groeit, maar mag nog meer gaan leven. Het is goed als een ploeg een After Action Review (AAR) doet, maar als die informatie niet verder komt dan de eigen post kunnen andere collega's er niet van leren. In mijn rol als kennisregisseur kan ik ploegen daarbij ondersteunen en verder helpen. Een incident houdt niet op bij het sluiten van de kazernedeur. Er is altijd wel iets interessants aan een incident om op terug te kijken."

ENTHOUSIAST EN GEDREVEN TEAM

Sinds januari heeft het team in Eelco Vonk een nieuwe teamleider gevonden. Met jarenlange ervaring als leidinggevende van repressieve ploegen was het tijd voor een nieuwe uitdaging. "Ik ging echt nog met plezier naar mijn werk, maar zag ook dat Vakbekwaamheid me erg boeit", vertelt hij. "Ik kwam veel tegen dat al erg goed op orde is. Het digitaal leren is in opkomst en daar hebben we nog meer dan genoeg in te doen. Dat zal ook nadrukkelijk een plek gaan krijgen in het leren en oefenen van onze brandweermensen. Het team is zelfstandig, enthousiast en gedreven. Verbinding zoeken met andere teams en organisaties vind ik daarbij logisch en nodig. Daarin zet ik liever meerdere kleine stappen dan in één keer een grote stap waardoor mensen achterblijven."

^Ewout Visser en Mike Haerlman

OEFENEN DRAAGT BIJ AAN ONTWIKKELING

De afgelopen periode stond voor Ewout Visser, Mike Haerlman en Jeannette Heijenk in het teken van bouwen. Diverse teststraten en vaccinatielocaties bouwden ze samen op. In Zwolle kwam er een standbouwer aan te pas, maar ook daar zorgden Ewout, Mike en Jeannette ervoor dat de GGD snel kon starten. Begin dit jaar werd het ook echt tijd om het oefengebouw op te knappen. Ewout: "We hebben veel op voorraad om oefeningen te ondersteunen. Hoewel er basissets op alle posten staan om mee te oefenen, kan er altijd een beroep worden gedaan op ons. Soms om te ondersteunen en een andere keer om de oefening volledig op te zetten. Het is dan wel belangrijk dat de ploeg weet wat het oefendoel is. Soms kan een oefening dan heel simpel worden opgezet, maar in de uitvoering complex zijn. Ik vind het fantastisch om te zien als collega's in de leerstand staan en dat een oefening bijdraagt aan hun ontwikkeling."

^Rob Meyer

TERUG NAAR DE BASIS

"Ik ben binnen IJsselland de aanstichter van basisprincipes brandbestrijding", lacht Rob Meyer. "Ongeveer tot de jaren '80 bestreden we een brand van buitenaf. Moderne technieken, zoals adembescherming en hogedrukslangen, zorgden ervoor dat we ook naar binnen konden. Toch moeten we eerst pas op de plaats maken en kijken of naar binnen gaan nodig en veilig is. Terug naar de basis dus. Ook hebben we nog vaak de overtuiging: 'het ging de vorige keer goed, dus dat zal nu ook wel zo zijn'. Maar heb je het toen goed gedaan of is het goed gegaan? Basisprincipes brandbestrijding."

ding pakken we als regio op en daarom zijn diverse teams betrokken. Nieuwe manschappen leren dit in hun opleiding en het is belangrijk dat de huidige medewerkers een bijscholing krijgen. Zo laten we de werkwijzen weer op elkaar aansluiten. Ondanks dat we dit het liefst zo snel mogelijk willen doen, hebben we wel ruim 800 collega's mee te nemen. In de oefenbank staan diverse modules klaar voor blended learning. Ook blijft het interessant om de website www.basisprincipesvanbrandbestrijding.nl te bezoeken en de **uitleg** van Ricardo Weewer nog eens terug te kijken."

"Heb je het goed gedaan of is het goed gegaan?"

WETEN, TOEPASSEN, LATEN ZIEN EN DOEN

Harry Munsterman, onderwijskundig adviseur, vult aan: "Blended learning is een mix van leervormen en gaat er vanuit dat je blijft leren. Daarbij maak je gebruik van technische mogelijkheden, zoals een e-learning, maar ook van oefenavonden. Denk bijvoorbeeld aan de nieuwe kennis over de invoering nieuwe werkwijze spoorincidenten: je neemt thuis de nieuwe kennis tot je en dat neem je mee naar je oefenavond. Als ploeg bespreek je aandachtspunten en oefen je die nieuwe werkwijze zodat je bij een echt incident goed beslagen ten ijs komt. Dit zijn ook wel de vier niveaus van beroepsbekwaamheid van Miller: weten, toepassen, laten zien en doen. Heb je daarover vragen? Dan kun je altijd bij je eigen ploegleider of team Vakbekwaamheid terecht."

* teamleden Vakbekwaamheid: Eelco Vonk, Jelle Nijeboer, Harry Munsterman, Gine Oude Egberink, Willemijn ten Hoopen, Henk Locht, Henri Telman, Rob Meyer, Jos Stappenbeld, Wim Selles, Bert Weijs, Wilfrid Pappot, Bas Meijerink, Rik Westerbaan, Lex Oortwijn, Wenco Veltink, Mike Haerlman, Ewout Visser, Jeannette Heijen en Alie van der Grift.

Bij Vakbekwaamheid werken **20 collega's: 16 mannen en 4 vrouwen.**

*Het team bestaat uit een teamleider, een kennisregisseur, een opleidingskundig adviseur, 8 (beleids) adviseurs, een medewerker vakbekwaamheid, twee trajectbegeleiders, een functioneel begeleider, een management assistent en 4 uitvoerend medewerkers.

De uitleg van Ricardo Weewer is bijna **1.000x** bekeken.

850 medewerkers – beroeps en vrijwilligers – doorlopen de bijscholing basisprincipes van brandbestrijding.

Tijdens de tweede coronagolf (week 44 t/m week 17) volgden gemiddeld **222 collega's de wekelijkse aangeboden E-modules.**

Voor het opknappen van het oefengebouw is **5.000 kilo** staal gebruikt.

Wietze Fokkema

adviseur Risicobeheersing

TEKST: LAURA BURGMAN BEELD: MARCEL VAN SALTBOEMEL

Dat team Risicobeheersing op 'reis' is naar 2025 las je al in de laatste Vuurbron van 2020. Inmiddels zijn ze weer een stap verder en worden de gesprekken met samenwerkingspartners voorbereid en gepland. Wietze Fokkema, adviseur Risicobeheersing, geeft ons antwoord op vijf vragen over deze zogeheten 'ANNA-gesprekken'.

1 WAT ZIJN ANNA-GESPREKKEN?

"Het is eigenlijk een behoeftegesprek, een inventarisatie van wat een klant precies wil weten als hij om advies vraagt. Door de juiste vragen te stellen en goed door te vragen, ben je in staat om een beter advies te geven. Het woord 'ANNA' is niet meer dan een ezelsbruggetje: Altijd Navragen Nooit Aannemen."

2 WAAROM VOEREN JULLIE DEZE GESPREKKEN?

"Het werkgebied waarin wij adviseren gaat door nieuwe regelgeving (de Omgevingswet, wet kwaliteitsborging) sterk veranderen. Dit heeft gevolgen voor onze adviserende en controlerende taken. We zijn daarom benieuwd hoe onze 'opdrachtgevers' aankijken tegen deze veranderingen en hoe we ze kunnen helpen. En hoe zorgen we er voor dat zij ons (blijven) zien als de partner voor veiligheidsadvisering?"

3 MET WIE VOEREN JULLIE DEZE GESPREKKEN?

"In brainstormsessies hebben we als team een issue stakeholdersanalyse en een belangenmatrix opgesteld. Hierin staan alle partijen waarmee we in gesprek willen; van gemeenten en GGD tot aan architecten en aannemers. Meestal zijn onze adviezen gericht op externe partijen, maar we zijn ons ervan

bewust dat adviezen ook intern belangrijk zijn. We beginnen daarom met collega's van andere teams zoals het Veiligheidsbureau en team Incidentbestrijding."

4 WAT GAAN JULLIE DOEN MET DE UITKOMSTEN?

"De uitkomsten gebruiken we om een vergelijking te maken met het huidige aanbod aan producten die we leveren. Als hieruit blijkt dat we ons moeten doorontwikkelen, dan kunnen we de juiste mensen hiervoor in positie brengen. Via een Talent Management Analyse (TMA) weten we inmiddels van ieder van ons waar onze kennis, kunde en ontwikkelingskansen liggen."

5 WAAR WILLEN JULLIE ALS TEAM NAAR TOE?

"Dat we op de weg naar 2025 steeds beter voorbereid zijn op wat van ons verwacht wordt. Wat onze sterke punten zijn en waar onze kansen liggen. Maar vooral dat de toekomst niet bedreigend is, maar juist een uitdaging die we graag aangaan."

Meer weten? Ga dan naar het kennisportaal op intranet > Risicobeheersing > Op reis naar 2025. Ook Roel Koning vulde de TMA in en startte met de opleiding brandonderzoek. Lees verder op pagina 22 bij 'aan de studie'.

Luchtvaartongeval in Epse

TEKST: ANNEMARIE HENZEN BEELD: DIDIER CLAESSEN

De melding 'luchtvaartongeval' zette de Deventer ploeg van Didier Claessen 15 april op scherp. Samen met Officier van Dienst Thomas van Dijk (VNOG) blikt hij terug op dit bijzondere incident: "De piloot was aanspreekbaar, een grote opluchting!"

"We hadden die dag al meerdere meldingen gehad en ruimden net ons materiaal op van de inzetoefening", vertelt bevelvoerder Didier Claessen. "We werden rond 16:00 uur gealarmeerd en ik hoorde één van de ploegleden 'crash' zeggen. De pager gaf vervolgens aan dat we werden opgeroepen voor een luchtvaartongeval. Dat kan vervolgens nog van alles betekenen, dus ik pakte gelijk de protocolkaart luchtvaartincident erbij. Daarop staan bijzonderheden van het soort incident en waar je als ploeg dus rekening mee moet houden. In dit geval de brandstof en, als het een vliegtuig van defensie betreft, eventueel ook munitie."

PILOOT AANSPREEKBAAR

Het sportvliegtuigje bleek neergestort in een weiland bij het dorpje Epse, vlakbij Deventer. Een boer zag het tussen de bomen door vliegen en crashen. Thomas van Dijk, Officier van Dienst in Veiligheidsregio Noord- en Oost- Gelderland, vult aan: "De MDT (mobiele data terminal) gaf al aan dat de piloot aanspreekbaar was, maar bekneld zat en dat het vliegtuig vloeistof lekte. Ook wist ik dat Deventer als eerste ter plaatse zou komen en dat stelde me dan ook al gerust. Ik werk erg prettig met de ploegen samen en weet dat alle collega's stuk voor stuk vakmensen zijn." Didier: "Onderweg naar het ongeval was het mobilfoonverkeer erg druk dus contact met de meldkamer verliep wat moeizaam. Wij roken ter plaatse meteen de brandstoflucht. Die lag, vanwege het afbreken van de vleugel, verspreid door het gebied. Door de lekkage af te dekken met schuim maakten we het gebied veilig(er)."

STABIEL OP DE AKKER

"Juist omdat we onderweg al hoorden dat de piloot aanspreekbaar was, was dat voor ons ook een opluchting", vertelt Didier. "We maakten de toegang voor hem vrij zodat hij op eigen kracht, maar met ondersteuning van ons, uit het vliegtuig kon klimmen. We droegen hem een stuk richting de ambulance, maar hij gaf aan dat hij zelf kon lopen. De collega's van de ambulance stonden dus ook verbaasd te kijken toen de piloot zelf naar hen toe kwam lopen. De eerste checks had hij zelf al gedaan, met als geluk dat hij neuroloog van beroep is. Wonder boven wonder had hij een paar schrammen en een gekneusde rib en maakt hij het inmiddels naar omstandigheden goed."

"Juist omdat we onderweg al hoorden dat de piloot aanspreekbaar was, was dat voor ons ook een opluchting"

Thomas: "De akker waarin het vliegtuig lag, was kort daarvoor omgeploegd. Dat maakte dat het vliegtuig flink vast en dus stabiel lag. Ook werd er vrijwel geen gereedschap gebruikt om de piloot te bevrijden. Wel hebben we de piloot nog uitgevraagd en een check gedaan bij vliegveld Teuge of er echt geen tweede inzittende was. Dat bleek niet zo te zijn, dus we gaven redelijk snel 'incident meester'."

NIETS TE MERKEN VAN EEN REGIOGREN

Didier rondde in juni 2020 zijn opleiding tot Officier van Dienst af en draait inmiddels mee in de flexibele pool. "Ik heb mijn inzet ook besproken met Thomas en keek mee welke acties hij uitzette, zoals richting vliegveld Teuge. Ook de filmopnamen die we met de bodycams en dashcams maakten, keken we als ploeg terug". Thomas vult aan op die samenwerking: "Het geeft rust als ik mensen tegenkom die ik ken. Dan is er ook niets te merken van een regiogrens. Ik zie de collega's van Deventer soms vaker dan de mensen in mijn eigen gebied. De ploeg had weinig ervaring met een luchtvaartongeval en toch deden de ploegleden én bevelvoerder precies wat de bedoeling was. Dat is een groot compliment waard!"

Ik ga voorop...
voor veilig rijden!

TEKST: LINDA STEENWELLE BEELD: MARCEL VAN SALTBOOM EN PAUL VOORHAM

Dat je altijd een gordel in de (brandweer)auto moet dragen, is niet nieuw. Wat wel nieuw is, is dat het dragen van de gordel in de nieuwe tankautospuitten een stuk makkelijker is geworden. De eerste basisregel die je leert tijdens de repressieve opleiding is: denk aan eigen veiligheid. Heel logisch. Maar in de praktijk wordt deze basisregel best vaak losgelaten. Draag jij 'm als je in de brandweerauto zit? Drie collega's delen hun verhaal over het dragen van de gordel.

Ramón Hakvoort, medewerker operationele voorbereiding en manschap post Deventer

In juni 2019 was Ramón Hakvoort betrokken bij een ongeluk waarbij hij geen gordel droeg: "Wij waren voor een oefening onderweg naar een locatie. Op de invoegstrook van de Hanzeweg naar de Snipperlingsdijk in Deventer ging het mis. Het voertuig raakte een stoeprand en door de schokbeweging stootte ik tegen de deur en deze vloog open. Omdat wij de bocht namen, werd ik uit het voertuig geslingerd. Ik kon me nog net vastgrijpen aan de deur. Ik hing aan het voertuig en ik werd enkele meters over het asfalt getrokken. Ik liep hierbij schaafwonden op aan mijn arm en mijn benen sleepten over de grond. Ook mijn pezen hebben een flinke opdonder gehad. Het was flink schrikken!"

Ben van Dijk, manschap post Slagharen

Bij de post Slagharen is begin dit jaar een nieuwe tankautospuut geleverd. We vroegen Ben van Dijk naar zijn ervaring met het dragen van de gordel in deze auto: "Vanwege de coronamaatregelen hebben we helaas nog niet heel veel kunnen oefenen met de nieuwe tankautospuut. Maar we merken wel dat het dragen van de gordel helemaal geen belemmering vormt als we onderweg zijn naar een incident. We hebben achterin de auto nu driepuntsgordels in plaats van heupgordels. Deze nieuwe gordels zijn goed te dragen als je ook ademlucht om hebt. Eigenlijk wel gek dat we in de oude tankautospuut de gordel bijna nooit droegen. Het gaat om je eigen veiligheid. Nu de gordel precies hetzelfde is als in je privéauto, moet het meer automatische worden om 'm te dragen."

Erik Wibbelink, teamleider Brandweezorg

Als het gaat om het dragen van de gordel, komt er bij Erik Wibbelink altijd weer een herinnering naar boven van een uitruk in de jaren '80: "Ik rukte als manschap mee uit naar een brand. De chauffeur stuurde een haakse bocht in. Gelijktijdig ging de deur in de manschappencabine open en zagen we dat er een collega aan de deur hing en uit het voertuig dreigde te vallen. Mijn buurman greep de collega en trok deze weer naar binnen. Dit liep net goed af! Veiligheidsgordels zaten destijds nog niet in de manschappencabine en dit voorval is een hele tijd onderwerp van gesprek geweest. Als de gordels er wel in hadden gezeten, dan weet ik zeker dat mijn collega niet naar buiten was geslingerd."

Gevelstenen vallen naar beneden van flat aan de Harm Smeengekade in Zwolle.

Zeer grote brand in voormalige Stilo sporthal in Zwolle.

Zeer grote brand Palmexpert Giethmen.

Woning helemaal uitgebrand in Steenwijk.

Ingebruikname van ambulancepost in de brandweerkazerne te Kampen.

Inzet DSI in Zwolle-Zuid, brandweer met diverse eenheden stand-by.

Vier nieuwe WTS1500 systemen opgehaald bij leverancier in Lemmer.

Veel bijstand vanuit IJsselland bij zeer grote brand in Oldebroek (VNOG).

Brandje in de kelder bij collega brandweerman Ben Quint.

Zeer grote brand in binnenstad van Steenwijk, kapsalon gaat totaal verloren.

Collega's over corona

TEKST: ANNEMARIE HENZEN & LAURA BURGMAN BEELD: MARCEL VAN SALTBOUW

De gevolgen van corona kunnen groot zijn voor werk en privé: je gaat in quarantaine, wordt ziek of verliest een geliefde. Maar ook het werken op afstand en eenzaamheid kunnen een uitdaging zijn. Melissa en Henrie delen hun ervaring, Maria legt uit wat zij als één van de coaches kan betekenen.

^ Melissa

"Ah joh, komt wel goed", zei mijn vader nog toen hij werd opgenomen in het ziekenhuis. Hij overleed op 7 april 2020 of zoals ik het zelf noem 'toen hij op vakantie ging'. Brandweervrijwilligster Melissa van 't Veer blikt een jaar terug in de tijd: "Begin maart 2020 werd hij ziek en verergerden zijn klachten aanzienlijk. Op aanraden van zijn longarts, mijn vader had COPD, moest hij naar het ziekenhuis om zich te laten testen en werd hij meteen met een positieve uitslag opgenomen op de corona-afdeling. Al snel lag hij aan de beademing en werd hij in een kunstmatige coma gehouden. Twee weken later werd ik gebeld: het ging niet goed en ik moest naar het ziekenhuis om afscheid te nemen. Zijn gezondheid ging snel achteruit. En ondanks dat de artsen hun best deden, konden zij niets meer doen. Mocht hij het toch redden, dan was de kans op een goede revalidatie nihil. Mijn zusje en ik besloten toen om de artsen te laten stoppen met de beademing. Twee dagen daarna was zijn uitvaart waarbij dertig mensen aanwezig mochten zijn. We kenden niet al zijn wensen, maar wisten wel dat hij begraven wilde worden op de begraafplaats in Wilsum, waar hij opgroeide. Richting mijn ploeg benoemde ik mijn verlies en ben ik

"Het is de essentie van mens zijn dat je er voor elkaar bent"

goed gesteund. Iedereen rouwt anders, maar het is fijn om te weten dat mensen aan je denken. Tijdens mijn diensten kan ik de knop goed omzetten, maar als er op het nieuws beelden van corona-patiënten op de IC worden getoond, kijk ik toch even weg. Sinds mijn vader 'op vakantie' is, wil ik nog meer doen wat leuk is. Bij de brandweer, maar ook in mijn werk als trainingsacteur bij de marechaussee en GGZ."

^ Henrie

KLACHTENVRIJ BETEKENT NIET HERSTELD

Begin januari 2021 werd zijn vrouw ziek, kort daarna zichzelf ook. "Op 5 januari testte ik positief en kreeg ik inmiddels ook klachten", vertelt Henrie Telman, adviseur Vakbekwaamheid. "Een dikke week heb ik flinke koorts gehad. Na die week kwam de dokter, flink ingepakt, ook nog langs. Gelukkig ging het daarna de goede kant op en waren we weer snel klachtenvrij. Klachtenvrij betekende overigens niet hersteld. Ik merk nu pas (mei, red.) dat mijn conditie weer de goede kant op gaat. We hebben veel gewandeld om weer op krachten te komen. Het thuiswerken was wat dat betreft een voordeel: ik kon toch wat doen, maar hoefde niet op pad. Ook het oefenen lag stil in die periode, dus toen we weer mochten starten was ik er weer bij."

^ Maria

VAN BETEKENIS ZIJN VOOR DE MENSEN OM JE HEEN

"Afgelopen jaar vond ik hectisch, intensief en vooral een hele rare gewaarwording. Corona had en heeft invloed op iedereen." vertelt Maria Jansen, specialist documentaire informatievoorziening (DIV). "Ik zie en merk om me heen dat mensen stuk gaan van eenzaamheid, zich niet meer verbonden voelen of met hun ziel onder de arm lopen. Ik ben een echt gevoelsmens dus toen ik werd gevraagd of ik aan wilde sluiten bij de coachpoule was mijn eerste reactie 'Natuurlijk!' Op deze manier kan ik van betekenis zijn voor de mensen om me heen. Gewoon door er te zijn en te luisteren. Het is de essentie van mens zijn dat je er voor elkaar bent. Als coach kun je iemand verder helpen in het verwerkingsproces. Je lost niet altijd iets op, maar je kunt ondersteunen." Maria is opgeleid als wandelcoach: "Als je buiten bent, is er meer ruimte voor jou en je verhaal en het werkt rustgevend en ontspannend. Het is natuurlijk altijd aan jezelf om te kijken of en welke coach bij je past, maar mijn motto is: als je het niet probeert, dan weet je het niet!"

Heb jij behoefte aan een luisterend oor? Praat met je collega's, je leidinggevende of neem contact op met één van de vijf coaches. Wie de coaches zijn vind je op [_Coachpool](#).

^ v.l.n.r.: Freddie, Jordie, Rowena en Gé

Altijd gekke dingen in Welsum

TEKST: ELLEN KILIAN BEELD: MARCEL VAN SALTBOEMEL

Na een mooie rit over een kronkelende dijk kom ik aan bij de kazerne van Welsum aan 'de goede kant van de IJssel'. Hier heb ik een gesprek met vier mensen die allemaal actief lid zijn van de vrijwillige brandweer in Welsum: Gé Kluin (60), Rowena Kluin – van der Tol (34), Freddie Kruitbosch (58) en Jordie Kruitbosch (32).

GEVRAAGD VOOR DE BRANDWEER

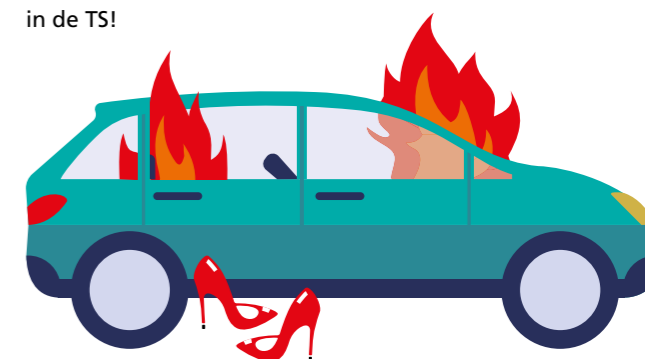
Freddie zit 38 jaar bij de brandweer. Hij werd destijds gevraagd omdat hij in ploegendienst zat en daardoor overdag vaak beschikbaar was. Ook zat hij bij de bedrijfsbrandweer en had hij zijn diploma's al. Gé, zijn neef, werd ook gevraagd voor de brandweer. Rowena is de schoondochter van Gé. Op zijn verjaardag maakte ze de opmerking dat ze, toen ze nog in Twello woonde, er over dacht om daar bij de brandweer te gaan. De volgende dag stond de postcommandant op haar stoep. Jordie, zoon van Freddie, is eigenlijk de enige die via een wervingsactie is binnen gekomen. Maar natuurlijk wel aangestoken door de familie.

WEINIG BRAND, VEEL ACTIVITEITEN

Helaas is er maar ongeveer één keer per maand een uitruk. Maar activiteiten organiseren ze wel: weekendjes weg, steengrillen met de feestdagen, brandweerwedstrijden (in 2018 waren Jordie en Gé de beste 1 en 2 in Winsum) of meedoen met het besturentoernooi van de gemeente Olst-Wijhe. Ook voetballen Jordie, Freddie, Gé en zijn zoon Gert samen in het eerste elftal met Rowena als vaste supporter. Op de tweede dinsdag na de kermis wordt er gefietst. Dat was altijd alleen voor de mannen. Sinds die een keer meer cafés bezochten dan kilometers fietsten gaan de dames ook mee.

ALTIJD IETS GEKS

Ze mogen dan weinig uitrukken hebben, het zijn meestal wel bijzondere dingen. Zo lag er al eens een jacht in een weiland. Dat was in volle vaart op een krib in de IJssel gevaren en zo het weiland in gevlogen. Voor Gé en Rowena was een brand in een boerderij met rieten kap bijzonder. Voor Rowena haar eerste brand. Gé is vooral trots dat ze de brand hebben uitgekregen want dat was nog een hele klus. Jordie heeft bij een schoorsteenbrand als pompbediende staan vernikkelen bij de tankautospuiter. Freddie zat lekker warm binnen in een woonkamer vol rook omdat de bewoner en hun drie honden er niet uit wilden. Gé zat op dat moment vastgevroren op het dak. Een brand die Freddie is bij gebleven begon als een gewone autobrand. Bij aankomst bleek dat de vrouw van het tweetal in de auto alleen naaldhakken aanhad en de stoelen in de 'hoera-stand' stonden. Die mensen zaten dus uiteindelijk in hun blootje in de TS!

“Een autobrand met de stoelen in de 'hoera-stand' en een dame op naaldhakken.”

Crisis maakt belang van oefenen duidelijk

^Mark-Jörg Meijer en Arjan Bisschop

TEKST: JANNY NIJSINGH BEELD: MARCEL VAN SALTBOEMMEL

“Alsof we wisten dat het eraan kwam”, zo reflecteert Arjan Bisschop op de grote ketenoefening die in september 2019 plaatsvond in samenwerking met het Netwerk Acute Zorg. De oefening richtte zich op continuïteitsproblematiek tijdens een griep epidemie. Een halfjaar later diende COVID-19 zich aan. Een fictief scenario werd de realiteit. “Het belang van oefenen werd toen wel heel erg duidelijk.”

Arjan Bisschop is teammanager Acut Centrum en crisis-coördinator bij Saxenburgh Medisch Centrum. Samen met Mark-Jörg Meijer, arts op de spoedeisende hulp, zorgt hij ervoor dat het Hardenbergse ziekenhuis voorbereid is op crisissituaties. “We werken al elf jaar heel prettig samen. We delen dezelfde visie en hebben een goede taakverdeling. Mark-Jörg zit in het Crisis Beleidsteam (CBT) en heeft daarvoor meteen de medische meningen in beeld. Ik ben lid van het Operationeel Team en weet wat er op het terrein van uitvoering speelt.”

ELKAAR KENNEN

De meerwaarde van het GHOR-netwerk is helder voor beiden. “Tijdens de regiovergaderingen leer je elkaar en denkwijzen van anderen binnen de zorgketen kennen. Dat zijn soms hele andere takken van sport”, is Arjans ervaring. In de eerste fase van de coronacrisis wisten de instellingen elkaar online snel te vinden. Mark-Jörg kan het zich nog levendig herinneren. “Het waren dagkoersen. Het virus was

onbekend, evenals de gevolgen. We keken voortdurend naar wat er waar speelde en hoe we daarop konden anticiperen. Het was hectisch. We hadden van alles nodig, van medische mondmaskers tot en met beademingsmachines.”

OEFENEN IN NIEUWE OMGEVING

En terwijl het virus om zich heen greep, stond ook de verhuizing van het Röpcke Zweers naar Saxenburgh op de planning, een operatie die na uitstel in september met militaire precisie werd uitgevoerd. “Een enorme kwaliteitsverbetering. Meer en ruimere patiëntenkamers bij het Acut Centrum, niet meer met de lift naar de spoedeisende hulp, intensive care of röntgenkamer en een koppeling met de huisartsenpost.” Mark-Jörg en Arjan zijn er blij mee. “De inhaalslag voor ons als crisisbeheersers ligt nu vooral op oefenen in de nieuwe omgeving.” Arjan laat die taak over aan zijn opvolger, want hem wacht binnenkort een nieuwe uitdaging bij het traumacentrum van Medisch Centrum Twente.

^Niels Martens en Mark Kroef

In ‘de ontmoeting’ leggen we Niels Martens, man-schap en duikinstructeur, en Mark Kroef, operationeel coördinator waterongevallen, stellingen voor over de aanbesteding van onze duikapparatuur. Voor het bestrijden van incidenten onder water hebben we duikteams in Deventer en Zwolle. De apparatuur van deze teams moet worden vervangen. Een belangrijk aandachtspunt is een wetswijziging waardoor de huidige systemen straks niet meer aan de gestelde eisen voldoen.

De ontmoeting

TEKST: LAURA BURGEMAN BEELD: MARCEL VAN SALTBOEMMEL

STELLING 1:

Goed marktonderzoek is belangrijk, zo hebben we beter in beeld wat er allemaal te koop is.

Niels: “Ja, dat is zeker belangrijk. De technologie gaat snel, je moet je daarom niet blind staren op dat wat je hebt, maar goed kijken wat er te koop is. Daarbij speelt ook de veranderde wetgeving een rol.”

Mark: “Daar ben ik het mee eens. We hebben als duik-instructeurs al wel een redelijk beeld van wat er te krijgen is en wat de ontwikkelingen zijn. Toch is het fijn om het van fabrikanten zelf te horen wat ze kunnen leveren en vooral ook hoe ze met ons mee kunnen denken.”

STELLING 2:

Door de aanbesteding in tweeën te splitsen kunnen we straks het maximale uit onze nieuwe apparatuur halen.

Mark: “Dat klopt. We hebben het opgesplitst in het luchtgedeelte enerzijds en het communicatiegedeelte anderzijds. Voor het luchtgedeelte is er maar één fabrikant die aan de eisen voldoet (Interspiro), dus daarin hebben we niks te kiezen. Voor het tweede gedeelte is het waardevol dat we een leverancier hebben die ook meedenkt richting de toekomst. We schaffen een systeem aan waar we twaalf jaar mee doen. In die tijd willen we niet stilstaan, daarom moeten we ons nu al voorbereiden op de ontwikkelingen die gaan komen.” **Niels vult aan:** Maar door de aanbesteding op te splitsen, kunnen we technisch een stap maken en beperken we ons niet tot één leverancier. Op deze manier hebben we meerdere opties en krijgen we het beste totaalplaatje.”

STELLING 3:

Het is belangrijk dat er bij de aanbesteding vooral vanuit de gebruiker wordt gekeken op basis van ervaringen en gebruikersgemak.

Niels: “De gebruiker moet er straks mee werken en er een goed gevoel bij hebben. Daarnaast duiken de meesten al jaren en weten heel goed wat wel en niet werkt. We gaan van twee verschillende systemen naar één. Het huidige systeem van Deventer heeft goede dingen en dat van Zwolle ook. Waarom zouden we niet het beste van beiden combineren?”

Mark: “We weten de goede dingen, maar ook waar de mankementen zitten. Daar moeten we nu aandacht voor hebben om dit in de toekomst te voorkomen. Heel waardevol is daarom de klankbordgroep (afvaardiging van gebruikers uit de 24-uursdienst Deventer en Zwolle) die allerlei input levert voor het Programma van Eisen.”

Gelijktijdig met de aanbesteding voor duikapparatuur loopt ook de vervanging van de twee waterongevalenwagens. Zo kunnen we de nieuwe apparatuur en de nieuwe voertuigen goed op elkaar afstemmen.

^Rob en Roel aan het werk als brandonderzoeker.

Gebruik maken van elkaars specialisaties

TEKST: MAARTJE HAMER BEELD: MARCEL VAN SALTBOEMMEL

Rob Rorije en Roel Koning zijn samen gestart met de opleiding brandonderzoek én ze werken ook allebei in het team Risicobeheersing. Rob is specialist Risicobeheersing en verantwoordelijk voor (brand)veilig leven. Tot begin dit jaar was hij officier van dienst, maar maakte toen de overstap naar brandonderzoeker. Roel is adviseur Risicobeheersing en coördinator Brandveilig Leven. Ook is hij officier van dienst brandweer (OvD) en vrijwilliger bij de post Steenwijk.

“Alhoewel we tegelijk gestart zijn met de opleiding, ben ik al wel aangenomen als brandonderzoeker en Roel nog niet”, legt Rob uit. Hij had al in 2019 gesolliciteerd op de functie brandonderzoeker en was daarvoor aangenomen, alleen zat de opleiding al vol voor dat jaar. Hij moest dus nog even wachten. In de tussentijd ontstond de coronacrisis, wat voor Roel een moment was voor reflectie: “Veel oefeningen lagen

stil, dus het voelde als een goed moment om aan een opleiding te beginnen.” Ook in het kader van zijn persoonlijk ontwikkelplan, naar aanleiding van de TMA, was het een logische zet. Daarom stuurde hij een open sollicitatie, wat geresulteerd heeft in een plek bij de opleiding. Dit zorgde ervoor dat Rob en Roel tegelijkertijd instroomden.

SAMEN OPGELEID WORDEN

“Het heeft veel voordelen om met een collega een opleiding te doen”, licht Roel toe. Wanneer er bijvoorbeeld een melding is, gaan ze er ook meestal samen heen. “Je ziet meer wanneer je met z’n tweeën bent en je houdt elkaar scherp. Zo voorkom je dat er tunnelvisie ontstaat.” Ook maken ze gebruik van elkaars specialisaties. Rob heeft bijvoorbeeld elektrotechniek gestudeerd en heeft kennis over de werking van elektronica en Roel heeft weer meer branden meegemaakt.

THEORIE EN PRAKTIJK TOEPASSEN

“De opleiding is heel leuk”, vertelt Rob. “Het is echt researchwerk en je gebruikt wetenschappelijke methoden om de brand te onderzoeken. Daarnaast is het vrij technisch, waardoor ik mijn vooropleiding in elektrotechniek mooi kan gebruiken. Als er bijvoorbeeld een brand is ontstaan in een technische installatie, moet je kunnen analyseren wat daarin is fout gegaan. Verder is de opleiding een combinatie van theorie en praktijk.”

Roel beaamt dat de opleiding erg uitgebreid is: “Je leert ook hoe je mensen moet interviewen en hoe je foto’s moet maken onder allerlei omstandigheden. Voor de praktijklessen wordt er in een zeecontainer een kamer nagebouwd waarin brand wordt gesticht. Dan heb je een realistische situatie waarin je in groepjes onderzoek mag doen. Op deze momenten is het verschil in aanpak goed zichtbaar, want vanuit de brandweer zijn we gewend om snel beslissingen te nemen en op hoog tempo te werken. Dat moet nu juist niet! Je moet hier het tempo uithalen en zorgvuldig te werk gaan.”

MEERWAARDE BRANDONDERZOEK

In IJsseland zijn er weinig brandonderzoekers en dat vinden Rob en Roel zonde. “We willen borgen dat er altijd onder-

zoek wordt gedaan als we gealarmeerd worden, maar dat is soms lastig omdat we maar met een klein groepje zijn. Onderzoek naar de oorzaak van een brand, het brandverloop en welke rol de inzet van de brandweer daarbij heeft gehad kan ontzettend leerzaam zijn. Niet alleen voor het repressief optreden, maar ook om te zien of bepaalde brandpreventieve voorzieningen hebben gewerkt en welke onderwerpen aandacht verdienen op het gebied van brandveilig leven.”

In een projectgroep wordt bekeken hoe we brandonderzoek verder door kunnen ontwikkelen binnen IJsseland. Vragen die daarbij aan bod komen zijn onder andere: wanneer willen we brandonderzoekers inzetten en hoe willen we dit organiseren met middelen en personeel. Denk aan vrije opkomst of juist piket.

OVER TALENT MANAGEMENT ANALYSE

Een Talent Management Analyse (TMA) kan helpen bij het verbreden van of oriënteren op je huidige functie. Roel vertelt: “Door het maken van de test komen bepaalde competenties naar voren waarvan je wel wist dat je ze bezat, maar nooit echt over nadacht om er mogelijk iets mee te gaan doen. Mijn interesse voor de opleiding is duidelijk te halen uit mijn TMA-rapportage. Ik adviseer collega’s zeker om ook een TMA te maken, maar ik vind dat het geen verplichting moet zijn. Mensen moeten zich bewust zijn van het feit dat ze er iets positiefs mee kunnen doen.”

Nieuwe container voor de Handcrew

TEKST: HANDCREW OVERIJSEL BEELD: BRANDWEER TWENTE

In maart 2020 kwam het verzoek om de Handcrew-container in kazerne Nijverdal te vervangen. Samen met de eindgebruikers van Brandweer IJsselland en Twente werd een pakket met eisen en wensen samengesteld in afstemming met het IFV.

Op basis van het ontwerp bouwde All-In Containers uit Almelo de casco container. Na het afleveren van de casco container werd deze in de eigen werkplaats van Hengelo compleet ingericht in overleg met de gebruikers. Roland van der Burg, handcrew-lid post Dedemsvaart, vertelt: "Als werkgroep zijn wij verschillende keren bij elkaar gekomen om over de indeling te praten. Door de indeling en het formaat van de container met tape op de grond te plakken, kregen we een goede indruk van de container. Tussentijds ontvingen we regelmatig foto's en informatie over de voortgang van de bouw en inrichting van de container."

DE INRICHTING

De nieuwe container van Handcrew Overijssel is een stuk ruimer dan de oude en voorzien van een werkbank waar we de nodige reparaties bij een inzet kunnen doen. Ook is de container een stuk overzichtelijker geworden. In de container zijn alle (hand)gereedschappen en de quad op een efficiënte manier opgeborgen. Verder zit er nu een

vaste watertank in die wij van buitenaf kunnen vullen. Omdat de inzet meestal met mooi weer is, is aan de buitenkant een zonnescherm bevestigd met een schaduwdoek aan de voorkant. De extra lampen aan de zijkant geven ons 's nachts voldoende licht.

"De casco container is in de eigen werkplaats van Hengelo compleet ingericht."

OPERATIONEEL

Op zaterdag 17 april werd de container overgedragen aan Handcrew Overijssel en Jelmer Dam als landelijk coördinator natuurbrandbeheersing van het IFV. De gebruikers en Jelmer zijn erg tevreden over de nieuwe container. Ook de communicatie tussen alle partijen is zowel voor als tijdens de bouw als erg prettig ervaren.

Schoorsteenbrand blijkt complexer dan gedacht

TEKST: FRANK OVERGOOR BEELD: LEX VAN DEN BERG

Het korps Lemelerveld rukte 26 februari uit voor een schoorsteenbrand in Lemele. Zo op het eerste oog leek het een doorsnee schoorsteenbrand. Tijdens het aanrijden werd duidelijk dat de hoogwerker van Rijssen ook gealarmeerd was.

De melding kwam van de burens die aan de bewoners meldden dat er veel rook uit de schoorsteen kwam. Ook kwam er aan de buitenkant veel rook op verschillende plekken uit de voegen van de gemetselde schoorsteen. Bij aankomst werd de woning geïnspecteerd en in de woonkamer waar de kachel stond werd niets ongewoons aangetroffen en de vuurbelasting in de kachel was normaal. Door bevelvoerster Jory Groenendijk werd besloten de kachel te verwijderen. Met de hoogwerker konden de collega's het rookkanaal van bovenaf inspecteren. Op drie meter van boven zagen zij een enorme rode gloed in het rookkanaal.

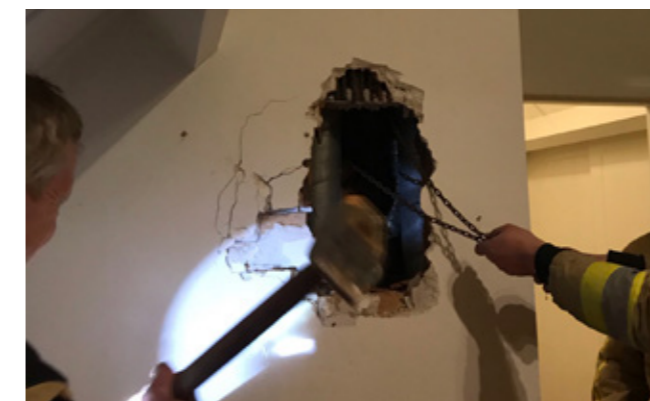
VASTZITTENDE RAMONEUR

Met zout werd de grootste hitte weggenomen en direct nam ook de rode gloed af. Daarna werd besloten het rookkanaal met de ramoneur vrij te maken. Deze bleef steken op een plek waar men het niet verwachtte. Een rookkanaal hoort op enkele verbrandingsresten na glad te zijn van binnen. Ook een tweede ramoneur kwam vast te zitten. De bewoner gaf aan dat hij het rookkanaal jaarlijks liet wegen.

Binnen werd snel de conclusie getrokken dat de schoorsteen gebouwd was van keramische schoorsteenblokken.

BRANDEND SPANT

Twee manschappen met bouwkundige kennis en inzicht zorgden ervoor dat de ploeg zich een beeld kon vormen van hoe de schoorsteen gebouwd moest zijn. Door op zolder een gat in de muur te maken kwam de ramoneur in beeld. Toch bleef de schoorsteen roken door de stootvoegen aan de zijkant van de schoorsteen. Door op een andere plek nog een gat te maken in de muur kwam het spant in het zicht door nog een brandwerende (Promatect) plaat te verwijderen. Het spant was over een lengte van 25-30 centimeter op sommige plekken al wel 5 cm ingebrand. Het spant werd daarom geblust met een hogedrukstraal. Voor de zekerheid werd de met cement dichtgestreken bovenkant van de schoorsteen nog open gemaakt om naast het rookkanaal ook het centrale doorvoerkanaal te inspecteren. Na deze lange inzet kon men voldaan naar huis, waarbij de bewoners heel blij waren met de inzet van de brandweer die door hun doortastendheid erger hebben voorkomen.

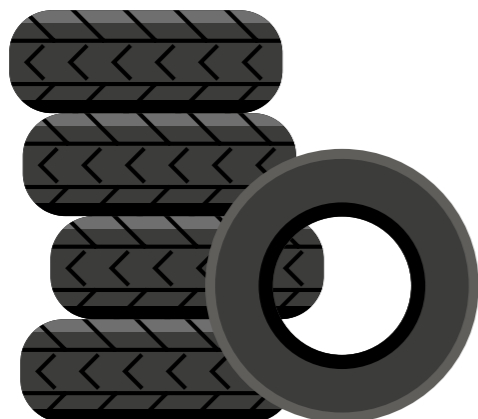
MasterCARE: samenwerking met Euromaster

TEKST: JAN ROO

Euromaster voerde begin 2021 een opdracht uit na een meervoudige onderhandse aanbesteding. Zo'n 150 truckbanden van tien jaar en ouder werden van de grote voertuigen vervangen. Binnen enkele weken werden de nieuwe banden op de kazernelocaties vervangen en gebalanceerd.

Samen met Euromaster is een passend bandenservicepakket samengesteld om ons beter van een gegarandeerde mobiliteit te voorzien. Hierbij maken we gebruik van het systeem MasterCARE. Alle banden van onze grote voertuigen worden twee keer per jaar gecontroleerd op onder andere slijtageafwijking, inrijdingschade, leeftijd en bandenspanning. De gegevens worden opgeslagen in het systeem. Beheer & Techniek (B&T) heeft met MasterCARE een actueel inzicht in de conditie van de banden van de grote voertuigen van ons wagenpark. De kosten voor de komende jaren zijn met dit systeem beter inzichtelijk te maken om daarmee meer naar preventief onderhoud te gaan.

Jan Dommerholt van Euromaster vertelt: "Het is van maatschappelijk belang om klanten te hebben uit diverse doelgroepen en branches. We zijn trots dat we naast andere hulpverleningsdiensten nu ook een samenwerking hebben met Veiligheidsregio IJsselland. Voor de brandweer en Euromaster staan veiligheid en betrouwbaarheid voor zowel mensen als middelen zeer hoog in het vaandel."

24-UURS PECHSERVICE

Daarnaast biedt Euromaster ons een 24-uurs pechservice om problemen met truckbanden op locatie op te lossen. Via het servicenummer van Beheer & Techniek kan de dienstdoende B&T'er gebruik maken van deze service en zo ons voertuig weer verder op weg helpen.

Forse woningbrand Johan van Twickelostraat

TEKST: DENNIS WILMINK BEELD: MARCEL VAN SALTBOEMEL

Woensdag 3 maart 2021 krijgt post Raalte de melding: 'BR woning Basisschool de Korenbloem, Jan van Arkelstraat'. Een flinke inzet staat de ploeg te wachten.

"Ik zit rustig in een vergadering als de pager gaat. Al rijdend naar de kazerne zie ik al zwarte rookpluimen opstijgen. Op het moment dat ik bij de kazerne binnenkom, gaat de pager nogmaals: 'Middel BR woning Johan van Twickelostraat'. De 2660 (WTS-500) van Raalte en de 2632 van Heeten worden dus ook gealarmeerd. In de tankautospuit wordt het duidelijk dat het gaat om een woningbrand en niet om de basisschool, zoals de eerste melding doorgaf. Nader bericht van de MON: 'vermoedelijk nog slachtoffer in de woning, meerdere explosies gehoord, waarschijnlijk gasflessen!'

WARMTE EN ROTZOOI

Ter plaatse informeert de politie ons dat er waarschijnlijk niemand meer in de woning aanwezig is, maar ze sluiten dit niet 100% uit. Ook een tweede woning staat nu in brand. Er wordt dus volledig op redding ingezet. De aanvalsploeg wordt ingezet in de tussenwoning en de waterploeg wordt ingezet in de hoekwoning. Het is zo verschrikkelijk warm en de woonkamer staat stijf van de rook, dus het zoeken naar het mogelijke slachtoffer is een helse klus. Er ligt zoveel rotzooi in de woonkamer dat er bijna geen doorkomen aan is. Door een raam aan de voorzijde open te zetten, kunnen we

wat rook verdrijven en gelukkig blijkt er niemand meer in de woning aanwezig te zijn. De vuurhaard bevindt zich aan de achterzijde van de woning bij de keuken en is uiteindelijk onder controle te krijgen door de 2632.

Later blijkt dat buiten onder de overkapping de brand is ontstaan en dat de bewoner deze zelf had willen blussen. Dit lukte niet, de bewoner vluchtte en liet daarbij de achterdeur open staan. Daardoor kon de brand zich flink uitbreiden naar de bovenverdieping en overslaan naar het huis van de burens. Het was een flinke inzet waaruit we weer een aantal leermomenten haalden en dit in de nabespreking met de ploegen bespreken."

De hobby van.. Henk Houver

adviseur Beheer & Techniek

“Van huis uit was ik al bekend met vogeltjes, mijn vader had ze ook. Toen we in 1982 voor mijn werk in Friesland woonden, hebben we een paar parkietjes gekocht en is de liefde voor dieren verder gegroeid. Met onze kinderen hebben we altijd dieren gehad; cavia's, konijnen en een hond. Maar altijd waren er ook parkieten die we gewoon losvliegend in de kamer hadden. Nu na 40 jaar, nadat de oudste vogel na elf jaar was overleden, zijn de parkieten omgeruild voor zangvogels. Ik heb nu kanaries, Japanse meeuwtjes en zebra-vinken in een buitenvolière. Samen met onze kat en hond maken de dieren ons dagelijks gelukkig met hun gefluit, gekwispel en gespin.”

